

KARÁCSONYI GONDOLATOK

„Deus in minimis maximus” (Isten a legkisebbekben a legnagyobb) - mondta Szt. Ágoston. Az anyai és gyermeki szeretet törekeny kicsinységében mond Isten igent a világra. E születés a legnagyobb szegénységben történik. A Gyermek beleszületett az emberiség nyomorába: rongy, pólya, istállólámpa, állati pára, tehetetlenség.

A magyar karácsonyi népelemek végtelen variációkban ismétlik: „Hol a fényes palota? Hol a díszes nyoszolya?” Valóban, valóban: „szegények barátja lettél”. Hideg az istálló, teljes a kivetettség: ilyen mélységekbe száll le az, aki majd a szegényeknek hirdeti az örömhírt (Lk.4,18; 7,22), aki boldognak mondja a szegényeket (Lk 6,20), aki a koldus Lázár mennyei boldogságát ecseteli (Lk16,11).

Nem a társadalmi igazságtalanság eltűrésére és a hatalmasok előtti meghunyászkodásra biztat bennünket ennek a Gyermeknek a szegénysége. Hiszen ő maga kiáltotta oda a hatalmasoknak: „Jaj nektek, gazdagok!” (Lk 6,24). Jézus pártján áll, aki a szegények jogaiért küzd; Jézus társaságában érezheti magát, aki a szegények mellé áll.

De mégis: a szegények közé született Jézus a nagy bizonyíték, hogy senkinek sincs oka kétségbeesni, magát nyomorúsága miatt az Istentől elhagyatottnak vélni.

A legnagyobb ínségben is vele van az isteni szeretet, mégpedig egy szerető anya ölében pihenő kisgyermek képében.

(Nemeshegyi Péter jezsuita) Faragó István

Boldog a nép, mely ünnepelni tud (Tudunk ünnepelni?)

Vasalt ruha, fehér ing. Terített asztal. Együtt a család. Látszólag tökéletes feltételek egy emlékezetesnek ígérkező családi ünnep megüléséhez. Magyar családjaink kis hányada azonban hiányérzettel ülne így az ünnepi asztalhoz. Hit nélkül is meg lehet ülni a család, a béke és a szeretet ünnepét. De akkor legfőbb magunkat figyelmeztetjük, hogy ezeket az emberi értékeket keresni kell, vagy éppen sóhajtoznunk amiatt, hogy ezek az értékek távoli ábrándok. A hívő ember ünnepében benne van *a személyes Isten*, ő teszi képessé a

szerepre, békességre, megbocsátásra és az örömré. *Ünnepelni annyi, mint Istennek helyet készíteni életünkben.* - Ez a hívő ember alapállása.

Liturgikus értelemben *ünnepelni* annyit jelent, mint *részt venni abban a közösségi cselekményben, ahol Isten jóságát és irgalmát akarjuk megtapasztalni.* Amikor az ember ünnepel ünnepi ruhába öltözik. Az ünnep lényegében különbözik a hétköznapoktól. Valami más történik. Legtöbbször fényt gyűjtünk, amely emeli az ünnep hangulatát. Vendégeket hívunk, mert szeretnénk, ha más is részesülne örömeinkből. Az ünnepet jellemzi még az ajándékozás is. Nagyon fontos, hogy jól érezzük magunkat. Kísérheti mindezt ének, játék, tánc és sok-sok beszélgetés. Nem maradhat el az ünnepeinkből az ima, az áldás, a jókívánság sem.

(Pusztai L.)

TALÁLKOZÓ A JÁSZOL MELLETT

Messze vagyunk,
s talán magunk vagyunk,
de most találkoztunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.
A Királynak tisztességet teszünk,
a Királynak, aki lejött közénk,
s nem volt, hová fejét lehajtsa.
Mi, boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:
Örömhírt vinni szerteszét!
Világosságot, mert nagy a sötét!
Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!
Futni a fényvel át az éjjelen!
Őrizni reggelig!

Szívünk a szent örömmel megtelik.
Hiszen ha ez a Gyermek a miénk lett,
feledtet minden fájó veszteséget,
minden keserű könnyet letörül.
Karácsonyi béke ölel körül.

Győzve a távolságon, téren,
boldog betlehemi találkozóra
várlak, testvérem.

Túrmezei Erzsébet

Plébániai emlékek a városmisszióról

Kerületünk papi gyűlésének időpontjában László atya lelki gyakorlaton volt. Így én kaptam a megbízást, hogy beszámoljak plébániánk missziós hetéről. Visszamenőleg igyekszem röviden összefoglalni az eseményeket.

A nyitó estén, **szombaton**, jól sikerült a *Nyitott templomok éjszakája*. Kispapunk, Molnár Miklós gondosan összegyűjtötte a Rákosi időben idekerült templomi berendezések előtörténetét, a képek, szobrok szentjeinek életrajzát, az oltár feliratait. (Ez a közeljövőben megjelenik nyomtatásban is.) Ezt az anyagot Hiba Antal ifjú testvérünk kitűnően tolmácsolta.

Vasárnap az *újpesti plébániák közös programján* vettünk részt a városközpontban. Öröm volt az együttlét.

Hétfőn filmvetítés volt. A *Bíbor és fekete* c. film után a látottakat megbeszélés követte, amit Csáky Andrea és Faragó István vezetett.

Kedden *Baba-Mama klub* volt a kertben. Sok új tagot vonzott Márfiné Rétfalvi Noémi és Parizán Bea sikeres toborzása, még papák is voltak. Lojzi bácsi a keresztény szülői hivatásról adott néhány magvas gondolatot. A *sportdélutánt* Kerek István szervezte.

Szerdán *Szentségimádás* volt egész nap. Az esti imaóra vezetője Pálházi Katalin volt.

Csütörtökön Kemenes András *zenés áhítatot* tartott elmélkedéssel és orgonajátékkal. Bensőséges légkört teremtett mély átéléssel.

Pénteken plébániánk tagjai jelentős számban gyalogoltak este a *Gellért-hegyi, szabadtéri, fáklyás szentmisére*.

Szombaton volt plébániánk *kerti programja*. Így együtt látni a plébániai kis közösségek közösségét, főlemelő érzés volt.

Faragóné Gerber Mónika volt az előkészítés szervezője és motorja. Ő szólította mikrofonhoz a közösségek vezetőit, akik

néhány mondatban bemutatták tevékenységüket.

Csépányi Gábor kispapunk után, bemutakoztak az *iskolák*, az igazgató Kővári László, a hitoktatók közül: Gerber Alajos, aki a Kolping család vezetője is, Gántiné (Nomi néni), Mihály Péter, aki az *Idősebbek teadélutánját* is bemutatta és egyben újabb tagokat is szeretettel hívott. Ugyancsak meghívást közölt Csambalik László a *ministráns csapatba*, Arnold Ákos az *Ifjúsági Fórumra*. A *Laudate kórusba* Jakabné Kovács Márta, a *gitárosokhoz* Jakab Ferenc, míg a *Schola* énekesekhez Márfi Ferenc kántor invitált újabb tagokat.

A háttérben *kézműves foglalkozás* és *Baba-Mama* sátor volt.

A *Szent Ignác* imaközösség, melyet a Keszthelyi házaspár vezet, továbbá a *Rózsafüzér Társaság* Gerberné Márta vezetésével, valamint a *Felnőtt katekézis* szervezői: Horváthné Kati és Faragó István is várják az érdeklődőket. A *vasárnap délelőtti teázásnak* Gerber Zsófi a szervezője. A hangosítást Tajti Róbertnek köszönhetjük.

Mindezekben a legszebb az önszerveződés. Néha nehezen, csikorogva indul, aztán nem lehet leállítani, s a végén, – igaz mérsékelten –, még a papokat is lendületbe hozza ez a lelkes szervező csapat.

Reményt és jövőt adok nektek!

A betániai Mária lelkiületével megpihenni a Mester lábánál... Szentségimádásban csöndet teremtve hallgatni Őt...

Imaprogrammal ráhangolódni az Ő lelkiületére és megérteni életadó gondolatait. Énekekkel dicsőíteni..., oltára körül Őt szolgálni..., a rózsafüzérben a Szűzanyával együtt imádni a teljes Szentháromságot. Ez remény és jövő!

Ez a lelkes és sokasodó gárda a jobbik részt választotta. Ne is veszítse el soha, és vonzzon másokat is a Mesterhez, akinek örök életet adó igéi vannak!

Köszönet minden szervezőnek és résztvevőnek!

Ferenc atya

FELNŐTT KATEKÉZIS:

Mihály Péter: Keresztények voltak-e a magyarok Szent István előtt?

A kereszténység nem természeti, hanem kinyilatkoztatott vallás. Ez a kinyilatkoztatás története, a Biblia ennek írásos rögzítése, továbbá az egyháztörténet. Az első pünkösd az Egyház születésnapja. Krisztus művének az Egyház a folytatója a Szentlélek segítségével.

Az I- III. században a kereszténység a Római Birodalomban – az üldözések ellenére – főleg a városokban terjedt. A keresztény közösségekben személyes megszólítás és felkészítés (katekumenátus) útján lehetett eljutni a keresztségig. Nagy Konstantin idejében az egy császár- egy vallás elve alapján kapott vallásszabadságot 313-ban a kereszténység, de csak 381-ben lett államvallássá a Római Birodalomban (hosszú Hiszekegy ima, a Szentháromság elismerése). Nagy Konstantin 330-ban alapította az új Rómát – Konstantinápolyt, amely a Bizánci Birodalom központja lett. Ennek hatósugarába került a kialakuló magyarság, melynek őstörténetét két ágon kutatják. Az *onogur* (tíz ogur) és a *szkíta – hun – avar – magyar* kontinuitás vonalán. A népvándorlást 370-ben a hunok indítják el. A bizánci források Ungroi (Onogur), Turko (Türk) és Hunnio (Hun) elnevezései a magyarokra vonatkozathatók. Az írott források szerint a hunok zsoltárokat énekeltek, a szent iratokot hun nyelvre fordították, sőt egyik fejedelmüket, Gordaszt, 528-ban Jusztiniánusz császár keresztelte meg. De népe nem lett keresztény – megölték és testvérét, Muageriszt (magyar) választották fejedelemmé. Annyi bizonyos, hogy az V- VIII. században a Hun, Türk, Kazár és Onogur- Bolgár birodalom közelébe tartozó magyar törzsek beleestek a bizánci misszió hatósugarába, de a keresztény hatások ellenére megtartották ősi hitüket. A kora középkori misszionálás módszere megváltozott. Először a törzs, vagy nép fejedelmét, vezérét próbálták megnyerni, majd ezeken keresztül a népet. Ezt házassági, vagy diplomáciai kapcsolatokkal is elősegítették. A középkor térítői hivatásos térítők voltak. Lehetőleg megismerték az ország nyelvét, személyes példamutatással, a vértanúságot is vállalva működtek. A keresztény hit írás és olvasás tudománya nélkül is elsajátítható. A keresztségre lehet kényszeríteni az embereket,

de a hitre nem. A Kárpát - medencében uralkomon lévő avar kaganátus (568-796) sem volt keresztény annak ellenére, hogy Nagy Károly hadjárata után a kagán Aachenben megkeresztelkedett. A késő avarság nagy tömege már magyar lehetett (kettős honfoglalás elmélet). A pannóniai IV. századi kereszténységnek tehát nem volt folytonossága, még akkor sem, ha az itt élt és eltávozott gót népek arián keresztények voltak. Kiseb változást Pribina és Kocel vazallus állama jelentett a Zala- völgyében, ahol Cirill és Metód is tanított glagolita (ószláv) nyelvű liturgikus könyvekből 866 körül. Nyitrán már korábban létezett bajor térítő püspökség.

A 895/96-os honfoglalóknak volt ismeretük a kereszténységről, de függetlenségüket az ősi hit megtartása biztosította. A 899- 955 közötti 38 nyugati és 4 keleti, többnyire bérvállalkozó kalandozás során keresztény területeken jártak, de csak két esetet említ (Sankt Gallen és Namur) térítési kísérletet. 948-ban Bizáncban megkeresztelkedett Bulcsu, majd 953-ban Gyula. Ez utóbbi hozta magával Hierotheosz szerzetest, akit a bizánci pátriárka Turku püspökévé keresztelt. Utódja Theofilaktosz lehetett, ők Erdélyben és a Tiszántúlon működtek. A 955. évi ausburgi vereség után Taksony fejedelem Rómából kért térítőket. XII. János Zakeust a magyarok püspökévé szentelte, de I. Ottó császár elfogta az egész küldöttséget. A döntő változás 973-ban történt, amit Géza fejedelem - akinek felesége Sarolt, az erdélyi fejedelem lánya már keresztény volt - politikai megfontolásból tett. A magyarság ugyanis két birodalom (Bizánci és Német-római) szorításba került II Ottó császár és Theophanos bizánci hercegnő házasságkötése folytán. A 973. évi quedlinburgi találkozó után Géza és I. Ottó lezárta a kb. 70 éves ellenséges viszonyt, és az országba térítők jöttek. Wolfgang bencés szerzetes küldetése még csak politikai volt, de Sankt Gallenből érkezett Bruno (Prunwald) és kísérete már jelentős munkát végzett. Géza fiát Vajkot is Bruno keresztelte meg István névre 973/74 körül (Passau védőszentje Szent István protomártír) 996-ban Géza követi Régenburgban jártak leánykérés ügyben. Szent Adalbert és Wolfgang közvetítette a dinasztikus házasság előkészítését, amely II. Henrik bajor herceg lánya, Gizella és István között jött létre. Ekkor Géza lemondott az „ausztriai” területekről,

III. Ottó pedig elismerte „Avaria” jogutódjának a magyar fejedelemséget. Nyugaton 1920-ig ez volt a trianoni határ. A térítés tovább folytatódott Adalbert társainak, Radlának és Asztrik (Anasztáz) püspök nyomán. 997-ben Géza (megkeresztelkedett) meghalt és Istvánt keresztény felövezéssel fejedelemmé avatták. Koppány trónigénye a senioratus elv szerint jogos volt, de ezt Géza megváltoztatta. Így István leverte a lázadást. Asztrik püspök 1000 őszén elhozta a koronát Rómából és 1001. január 1-én Esztergomban királyné koronázta Istvánt Domokos érsek. István sem II. Szilveszter pápának, sem III. Ottó császárnak nem tett hűbéri függőségi felajánlást. A magyar egyházszervezet alapításának jogi aktusa 1001 húsvétján a ravennai zsinaton történt, ahol többek között jelen volt II. Szilveszter pápa, III. Ottó császár, Asztrik püspök és Odilo cluny apát. A számar etnikumból összetevődő magyarságot ez segítette a keresztény hit felvételére és elmélyítésére, ami természetesen hosszabb folyamat volt.

„Sajnos a mai magyarság vallásában meggyöngítve úgy pusztul, hogy ennek megállítása csakis a keresztény hit megerősítése nyomán lehetséges. Aki tehát magyarságtudat címen a keresztény hitet gyöngíti, a magyarságot gyöngíti.” *Boda László*

Horváthné Kati

SZERETNI

*Szeretni mindig kell, de nem, könnyű.
Ha a szemed már apadó könnyű,
mélyebbről jöjjön az, mint a könnyek,
akkor lesz, meglátod, sokkal könnyebb.*

Némedi András

Idősebbek teadélutánja

November 25-én délután jöttünk össze az egyházi év utolsó szombatján. A Sínai-hegy aljában levő Alexandriai Szent Katalin kolostorról néztünk meg egy filmet. Ezután a közelgő ünnepekről, családi eseményekről beszélgettünk. Végül betegeink felgyógyulásáért imádkoztunk, akik nagyon hiányoznak.

Mihály Péter

Dr. Fila Lajos címzetes prépost, esperes, pásztói plébános.

Született Felsőbányán, 1927. június 5-én, szentelték Budapesten, 1953-ban. 1961–67-ig Újpest-Kertvárosban, plébániánkon volt káplán. Több helyen szolgált a váci egyházmegyében, majd 1993-tól az Esztergom-Budapesti főegyházmegyébe került. Hódmezővásárhely, Csongrád, Vecsés, Diósjenő, Bag, Pécel, Bp.-Soroksár főplébánia voltak a főbb állomáshelyei. 2006-tól volt Pásztón. Számos könyve örzi gondolatait, a bölcsellettudomány területén végzett kiemelkedő tudományos munkái valamint a hit és erkölcsi elemzéseit, tanításait.

Némedi András:

Búcsú Fila Lajos atyánktól

Orvul ágyra döntött
a kór és meg is ölt,
hogy csak úgy hirtelen
el is nyeljen a föld.

Papi áldozatként
fekszel ravatalon,
Te, kinek törekeny
kezetől vezetve
mutakozott be a
Hiteles Hatalom.

Az, amit ránk hagyta
– most látjuk, hogy elmész:
egy szálig begyűjtött
szellemi bő termés.

Az ellentmondások
rohamát kiállja
„eleve tudásod”
evidenciája.

Mindenkor győztesként
lépett veled elő
– még humorodban is
ez a Szelíd Erő.

Küszködve mondjuk ki:
Atyánk, Isten veled!
Megköszönjük kedves
jóemlékségedet.

Te tudod, hogy mi itt
hol lakunk, hol élünk...
a Küzdő Egyházért
járjál közben: értünk!

Adj, Uram, örök nyugodalmat neki!

Gerber Alajos

AKIK BEFOGADTÁK, AZOK ISTEN GYERMEKEI LESZNEK

A harmincas években történt. Magányos férfi utazott le a közeli kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a szentestét. Az utolsó vonattal érkezett, már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákon. Jó mélyen lélegzett a friss vidéki levegőből. A hó is halkán hullni kezdett. Ekkor az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút. Nagy, vágyódó szemei egy kis Betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította: „Ezt szeretnéd megvenni?” A fiú bólintott, de nem vette le szemeit a kirakatról. „Nem is lehet drága” — folytatta a férfi. A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, tizkrajcáros csillogott benne. „Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit.” A férfi elkérte a pénzt s a fény felé tartotta. „Hallod, öcsi, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el.” A gyerek csodálkozva nézett a férfira. „Gyere, mondta az, menjünk be az üzletbe” — és megfogta a hideg kis kezét. Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szólt: „Éppen zárni készülök.” A férfi hunyorított a szemével. „Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált, az angyalok vesztették el. Azt veheti rajta, amit csak akar.” Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta, aztán sugárzó arccal mondta: „Micsoda szerencse, te aztán jó kisfiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél.” A gyerek barna szemei ragyogni kezdtek. Először a kereskedőre, aztán az ismeretlen férfira nézett, mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Erre rámutatott a kirakatban csillogó Betlehemre: „Ezt szeretném.” A kereskedő szépen becsomagolta, szaloncukrot is hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot. Az ismeretlen férfi ekkor elővette pénztárcáját s fizetni akart. „Szó sincs róla, uram, szólt a kereskedő, ma este nekem is karácsonyom van. Az a Jézus, akit ma ünnepelünk, figyelmeztetett bennünket: „Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.” A két férfi egymás szemébe nézett és kezét szorított. Mindketten hívő emberek voltak, tudták, hogy ebben a pillanatban született meg a szívükben a kis Jézus.

Jézus minden karácsonykor újra megtestesül, most az emberek szívében. Újra kopogtat, s kéri, hogy fogadják be. Itt a pillanat, döntünk kell, nem lehet kibújni, elfutni, elodázni... Jézus testvérévé, az Atya gyermekévé akar tenni minket is, engemet is.

Halász Piusz

Jótanács újesztendőre:

Légy mindig éber!

Egy gőzhajózási társaság irodájában vára-koztunk, mindannyian a meghirdetett rádiós tisztai állás miatt jöttünk. A várószobát megtöltötték a pályázók. A zümmögő beszélgetés lassan-lassan hangosabbá vált és senki sem figyelt a hangszóróra, amely monoton hangon egyfolytában jelentéseket és híreket adott le. Közben egy újabb jelentkező lépett be és csendesen leült egy sarokba. Hirtelen felfigyelt, majd felállt, bement az irodába és pár perc múlva mosolyogva jött onnan ki.

A kint várakozó társaságból az egyik rászólt:

–Hogyan mert ön bemenni előttünk, amikor mi voltunk itt előbb?

– Igaz, hogy én jöttem legkésőbb, de bármelyikük megkaphatta volna az állást önök közül, ha figyelnek a hangszóróra.

–A hangszóróra? – kérdezték csodálkozva.

– Igen – válaszolt az idegen. – Az ugyanis azt mondta: Annak az embernek, akire nekünk szükségünk van, állandóan ébernek kell lennie. Az első ember, aki megkapja ezt az üzenetet és azonnal bejön az irodába, az lesz a hajó rádiós tisztje!...

Milyen sokszor megesik az életben, hogy apró, lényegtelen dolgok miatt elszalasztjuk a fontosat, és sok fecsegés, zsörtölődés, veszekedés közben nem halljuk meg lelkiismeretünk szavát akkor sem, amikor az hangosan figyelmeztet...

Szenhelyi Molnár István

KARITÁSZHÍREK

December 8-án, Szeplőtelen Fogantatás ünnepén a XX. századi Mária-jelenések című dokumentumfilmet vetítjük a plébánián. Megtudhatjuk, hogy a Szűzanya mire buzdít bennünket, mit kér tőlünk és miért. A film a

jelenéseket 1917-től a nyolcvanas évek végéig tekinti át Portugália, Belgium, Spanyolország, Egyiptom, Japán, Venezuela, a volt Jugoszlávia, Luanda, Korea és Ukrajna területén. A látottak az üzenetek teljesítésére buzdítanak. Fogadjuk meg! A videokazetta kölcsönözhető minden első pénteken (Jézus Szentséges Szíve tiszteletére mise van), illetve minden első szombaton (a Szűzanya szeplőtelen szívének tisztelete) az esti mise után vagy a hónap minden 4. vasárnapján a 9 órás mise utáni agapén.
+++

„Töltsük meg Szent Erzsébet kosarát!”

Az elmúlt évekhez hasonlóan most is kérjük a kedves híveket a felebaráti szeretet gyakorlására: a karácsonyi ünnepi asztalukról néhány szelet süteménnyel örvendeztessék meg a hajléktalanokat. Gyűjtés helye: a templomban kitett kosár. Ideje: december 23., 24., 25., 26. A csomagoláshoz december 27-én 10 órakor szeretettel várjuk a szorgos kezeket. Isten fizesse meg jóságukat!

SZENTCSALÁDJÁRÁS

Az adventi időszak szentgyónása és a reggeli Roráté szentmiséi mellett régi népszokásokkal is készülhetünk karácsony színes megünneplésére. Ezek közé tartozik a **Szent-családjárás**, amelyről Tészbabó Júlia így ír „Nagy karácsonyi képeskönyv”-ében: „A Dunántúlon terjedt el, de másutt is ismert a **Szállást keres a szent család** elnevezésű karácsonyi szokás. Egy-egy faluban tíz-tizenöt család vesz részt benne. Összefognak és egy festett szentcsalád képet december hónapban mindennap más házba költöztetnek. Esténként énekszóval felkerekednek, a háziak pedig feldíszített szobával várják őket.”

Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is szeretnénk Szentcsaládjárást indítani. Aki szeretne ebben részt venni, az vasárnap, a 9 órai szentmise után jöjjön be a pogácsázós hittanterembe, ahol elkészítjük a beosztást. Lehet több kört is indítani. Ha valakinek van Szentcsalád képe, hozza magával.

Aki nem tud eljönni, az email-ben és telefonon is jelezheti a részvételi szándékát.

Gerber Zsuzsa 399-0882, 20-388-1283

Sikeres volt a KATALIN BÁL!

Köszönjük a szervezőknek és a szereplőknek!

BABA-MAMA HÍREK

Szeretettel köszöntjük közösségünk új tagját, **Jakab Viktóriát**, Jakab Ferenc és Baranyi Henriett gyermekét, aki november 6-án látta meg a napvilágot! Isten éltesse a kis családot!

Noémi és Bea

Kis fejtörő:

Rejtvényünkben az Úr angyalának szent Józsefhez intézett utasítását fejtheted meg. Keresd meg és húzd ki a megadott szavakat: **EVANGÉLIUM, MÁTÉ, BÖLCSEK, ANGYAL, JÓZSEF, ÁLOM, HERÓDES, ÉJJEL, NÁZÁRET, FIAM, MÁRIA**

M	Á	T	É	V	E	B	D	D	A
U	G	Y	J	E	R	Ö	M	E	K
I	E	T	J	É	Á	L	O	M	S
L	L	A	E	N	N	C	Y	J	S
É	A	Á	L	Á	T	S	É	S	E
G	Y	J	Ó	Z	S	E	F	M	D
N	G	E	N	Á	E	K	I	K	Ó
A	N	M	A	R	I	A	A	Ü	R
V	A	L	J	E	E	G	M	Y	E
E	I	P	T	T	O	M	B	A	H

Aldott szép ünnepet kívánunk nektek!

IFJÚSÁGI TEAHÁZ

nyitja meg kapuit a plébánián **december 29-én, szombaton 19.15^h-tól.** Társasjátékok, közös játékok, élőzene, sütik, tea és forralt bor várja a kedves látogatókat a két ünnep közötti közösségi eseményen. Belépő 5 darab nem szokványos teafilter! Mindenkit sok szeretettel várunk!

A Kertvárosi Krónika a továbbiakban kéthavonként jelenik meg. Olvasóink szíves megértését kérjük. Szerkesztő